

SLOVENSKI NAROD.

Inštituta za čas opozoril in obvestila je pravljeno, da najdejo go poseti prejetem na avstrijskem deželu za vas leta 25 K., na pol leta 13 K., na četrt leta 6 K. 50 h. na en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano z izvajanjem na dom za vse leta 5 K. na pol leta 12 K., na četrt leta 5 K., na en mesec 2 K. Kdaj koli sam posoj, plača za vas leta 23 K., na pol leta 11 K., na četrt leta 5 K. 50 h., na en mesec 1 K. 50 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vas drugo deželo in Ameriko 25 K. — Na narodne vrste tudičkega upravnika zapovede se ne izda. — Na posameznik se pitačuje od petek do petek po 14 h., če se osamlja tisk enkrat, po 12 h., če se tisk dva krat in po 10 h., če se tisk trikrat ali večkrat. Napisi naj se izvajajo izkrovno. — Skupaj se ne izvaja. — Uredništvo in upravniki so v Kninovih ulicah št. 5. — Upravnemu naj se blagovoljno poslati naročnine, rezervacije, osamlja, t. j. administrativne stvari.

Gremščišča telefoni št. 84.

Pozamezna številka po 10 h.

Upravnemu telefon št. 85.

Razino in vojaštvu.

Ljubljanski »Casanoverein« je po svojih pravilih nepolitično društvo z zgolj družbenimi nameni. Toda črke so povsod mrtve in za značaj tega društva je merodajen samo duh, ki v njem vlada. V tem oziru pa smo že davno vsi na jasnom: »Casanoverein« je strankarsko nemško-nacionalno društvo z očitnimi političnimi in narodnostnimi elji. Ta duh vlada v društvu samem, ta duh vlada med drušveniki, ta duh vlada tudi v vseh prostorih kazinskega poslopa. Kazina je nemška trdnjava sred slovenske Ljubljane, trdnjava, iz katere se vodi ves politični in nacionalni boj zoper slovenski narod. To ve vsakdo in prav zato se tudi koncentruje mržnja slovenskega prebivalstva na to poslopje in je to poslopje od nekdaj glavni objekt vsem demonstracijam in represalijam.

Tako mnenje, kakor o »Casino-verein« in njegovem poslopu ima slovensko prebivalstvo tudi o vseh obiskovalcih tega poslopa. Znana stvar je, da Slovenci ne prestopljiv v kazino praga za nobeno ceno in da bi se vsak Slovenc izpostavil ne le nevolji, nego tudi največjim neprilikom od strani slovenskega prebivalstva, če bi stopil čez kazinski prag. Bili so nekdaj časi, ko so tudi posamični Slovenci obiskovali kazinsko kavarno, a Nemci so jih sami pregnali, jih niso trpeli v svojem poslopu, češ, da je tudi kavarna in restavracija nemško-nacionalna, da imata tudi kavarna in restavracija nemški naroden in političen značaj in da zato za Slovence tam ni prostora. Notorično je, da se izpostavi insultom, kdor v kazini slovenski govor, da se tudi v časih narodnostnega mira ni postreglo gostom, če so kaj naročili v slovenskem jeziku, če jih že niso kar ven vrgli in da v kavarni niso trpeli dvojezičnega plakata, nego so vedno odstranili slovenski del. Spričo tega je lahko umljivo, da velja vsak za nemškega nacionalca in nasprotnika slovenskega naroda, kdor je član kazine ali obiskuje kazinsko poslopje in tudi oficirji in politični uradniki in sio izvzeti. Mnogo je političnih uradnikov in oficirjev, ki to dobro vedo in se zradi tega konsekventno izogibajo kazinskega poslopa, še več jih je pa, ki konsekventno ključujejo občemu mnenju in se dosledno drže kazine.

Vzrok temu je, ker so oficirji in vojaški uradniki prisiljeni biti člani kazinskega društva, dasi ve, kadar smo že rekli, vsak otrok, da ima kazinsko društvo določen političen in narodosten značaj in da je sovražno slovenskemu prebivalstvu.

Pred kakimi 40 ali 30 leti se je dalo še umeti da je bila kazina zavjetje vojaštva. Danes pa je to, milo rečeno, skrajna brez takost, ker se tako hote ali nehote vzbuja sodba, da se oficirski kor identificira z narodnostnimi in političnimi težnjami kazinov in tudi s kazinotiskimi sovražnostmi zoper domače slovensko prebivalstvo.

V takozvanem »Dienstreglementu« je paragraf, ki zapoveduje, da se vojak ne sme mešati v politiko. Ne moremo reči, da bi se kazino obiskovali oficirji direktno vmešavali v politiko. Toda to je gotovo, da je članstvo pri »Casanovereinu« in obiskovanje strankarskih lokalov kazinskih vsled njih političnega in narodostnega značaja dejstvo, ki ima na sebi mnogo demonstrativnega in provokatoričnega, dejstvo, ki razburja in žali slovensko prebivalstvo, ki vidi v tem dejstvu dokaz, da se oficirski kor ujema ali da simpatizira s političnimi in narodostnimi težnjami kazinov. Star pregovor pravi: Povej mi s kom občuješ, in jaz ti povem, kdo da si.

S tem, da so oficirji in vojaški uradniki prisiljeni biti člani kazine, da je takozvani »Militärwissenschaftlicher Verein« nastanjen v kazini in da se vrše v kazinskem, torej

v strankarsko - političnem poslopu celo uradna opravila vojne uprave, namreč takozvani »Hauptrapport« rezervnih častnikov, je vojna uprava sama zakrivila, da se oficirji več ali manj nekako identificirajo s kazino. Kar smatra slovensko prebivalstvo seveda za netaktno demonstracijo, pa včasih tudi za kaj hujšega. Krvida na vsem tem pa, kakor rečeno, ne zadeva toliko oficirskega kora samega, kakor vojno upravo in specjalno vojno ministrstvo, ki je pa menda tako odredila bolj iz brezbržnosti, iz nepoznanja razmer in tiste ošabnosti, ki karakterizuje gotove vojaške kroge, nego iz zlega namena.

S tem, da se oficirji silijo biti člani društva, ki je domačemu prebivalstvu sovražno, društva, ki ima dolochen političen in narodosten značaj; s tem, da ima oficirski kor svoje družabno središče v poslopu, kjer je središče pangermanskih turnerjev, kjer je kovačnica vseh hudočnih naklepov zoper slovensko prebivalstvo, se gotovo podkopava potrebna politična in narodosten neutralnost oficirjev in v posledici tudi vojakov. Kot člani »Casanovereinu« in kot redni obiskovalci kazinske kavarne so oficirji brez dvoma tudi izpostavljeni političnem vplivom in se lahko tudi nehote navzamejo duha, ki sploh vlada v tem poslopu.

To je opazovati že več let sem. Čim bolj se poostrojuje narodosten nasprotja, toliko bolj je opazovati, kako vpliva kazinski duh na neke oficirje. Že pri zadnjih demonstracijah pred več leti se je pri nekaterih oficirjih pokazala prepisana politična in narodosten neutralnost v kaj

čudni luči in to isto se lahko še v večji meri reče sedaj. Ali ne čuti oficirski kor, kaj si ljudje morajo misliti, ko vidijo za poslikanimi okni kazinske kavarne same oficirje uniforme? Kaj ni še to dejstvo dokaza dovelj, kako je obledela zavest politične neutralnosti? Komaj je bila končana iz narodostnih in političnih nagibov uprizorjena demonstracija zoper kazino, pa je v tej glavni trdnjavi narodostnih in političnih nasprotnikov slovenskega prebivalstva že zopet videti ves oficirski zbor!

Kakor smo že opetovano rekli, zadeva krvida na vsem tem vojnu upravo, oziroma vojno ministrstvo, ker sili oficirje in vojaške uradnike da morajo biti člani »Casanovereinu«, iz česar izhaja čisto naravno, da smatrajo oficirji kazino kot tisti lokal, kamor naj po želji ministrstva zahajajo in srdite nasprotnike slovenskega naroda za tisto družbo, ki jim jo ministrstvo priporoča. Od tega dejstva je pač en korak do mnenja, da naj se oficirji kolikor toliko identificirajo s kazino in naj bo do prijazni kazinskim stremljenjem. Potem pa naj se kdo čudi, da se zgotove nesreča.

Pred nekaj leti, ko so politične demonstracije pred kazino med drugim provzročile tudi to, da je na politično in narodosten neutralnost nekih oficirjev padla kaj temen senca, tedaj je vse slovensko prebivalstvo zahtevalo, naj oficirji in vojaški uradniki zapuste kazino, naj se postavijo na stališče stroge politične in nacionalne neutralnosti in naj si ustane svoje lastno neutralno središče. Mestna občina ljubljanska je takrat z redko generoznostjo obljubila izdatno pomoč. Vzlic temu se ta namen ni posrečil. Oficirski kor je ostal v kazini, dasi je bilo lahko opazovati, da kazinska atmosfera nima ravno dobrega vpliva na politično in nacionalno mišljenje oficirjev in dasi je bilo čisto vidno, kako se med oficirskim korom in med civilnim prebivalstvom slovenske narodnosti poraja vse večji antagonizem. Kdor pozna razmere, tistem je popolnoma jasno, da je kazina v veliki meri vstop postopjanju mnogih oficirjev v usodnih nočeh 19., 20. in tudi 21. t. m.

Danes nam ne hodi na misel, da bi zahtevali, naj oficirji zapuste ka-

zino. Dovolj je, da je vojna uprava celo prezirala zahtevo slovenskega prebivalstva, naj se oficirji ločijo od kazine, da se ohrani politična in narodna neutralnost oficirskega kora. Če se vojni upravi ne zdi potreben poskrbeti, kar zahteva interes dobrega razumevanja med oficirji in civilnim prebivalstvom, če je vojna uprava s tem zadovoljna, kar smo v predstojecih vrstah konstatali, potem — je tudi prav. Slovensko prebivalstvo bo vedelo, kako se mu je vesti, konsekvence pa naj vojna uprava prevzame na svojo vest.

Politični položaj.

Dunaj, 27. septembra. Včeraj so bili voditelji nemških strank češkega deželnega zбора pri ministru predsedniku ter mu skušali dokazati nezdržljivost sedanjih razmer nele v češkem dež. zboru, temuč sploh v celi državi. Zahtevali so, naj se da Nemčiji zadoščenje s tem, da se takoj zaključi češki deželni zbor ter odstopi deželnemu maršalu Lobkovicu. Nemški poslanci so dobili od ministrskega predsednika take obljube, da so se moral s častno besedo zavezati, da bodo o tem molčali. Gledate, da bi se češki deželni zbor zaključil, jim ni mogel baron Beck ničesar obljubiti, ker bi bilo potem v nevarnosti zasedanje državnega zboru. Konference se bodo še nadaljevale. Položaj se smatra za zelo resnega. Nemški poslanci hočejo obstrukcijo v češkem deželnem zboru.

Iz Bosne in Hercegovine.

Dunaj, 27. septembra. Takoj po zaključenju delegacijskega zasedanja se izvrši spremembu v upravi Bosne in Hercegovine. Stališče barona Buriana je postal nezdržljivo. Na njegovo mesto pride madžarski aristokrat, ki je poseben zavrnjen nadvojvoda - prestolonaslednik.

Jezikovni spor na Češkem.

Praga, 27. septembra. V pravnem sporu odvetnika dr. Razijsa, ki so mu pred trgovinskim sodiščem v Hebu prepovedali govoriti češko, je sedaj razsodile prasko nadodišče, da ima češki odvetnik pravico, govoriti pri sodišču v Hebu češko in da se mora tudi zapisnik pišati češko.

Volilna reforma na Ogrskem.

Budimpešta, 27. septembra. Grof Tisza je izjavil nekemu dopisniku, da je koalicija glede volilne reforme prevzela obveznost le napram vladarju. Le ako vladar odveže koalicijo njene obveznosti, bi dobila proste roke ter bi mogla postopati tako, kakor zahtevajo interesi dežele.

Glasilo socialnih demokratov primača iz nove vladne volilne reforme nekatere važne podatke. Minister notranjih del trdi, da so bili v tej stvari ministrstvu ukradeni akti ter je uvedel strogo preiskavo.

Konflikt med Bolgarijo in Turčijo.

Dunaj, 27. septembra. Bolgarski zastopnik na Dunaju je izjavil, da se bolgarska vlada ne bavi z mislio o proglašitvi Bolgarije za neodvisno. Vlada se sedaj bavi poglavljito z orijentsko železnicu. Nobena bolgarska vlada ne misli na to, da bi dala zopet iz rok orijentsko železnicu. Bolgarija mora imeti to železnicu, ako se naj ne škoduje hudo trgovini. — V diplomatičnih krogih zatrjujejo, da se resno razpravlja o vprašanju glede neodvisnosti Bolgarije, Bolgarija ostane najbrže tudi potem še vedno kneževina. Podpora Avstro-Ogrske pri proglašitvi neodvisnosti je Bolgariji zagotovljena, a tudi Nemčija bo zavzela v tej stvari stališče Avstro-Ogrske. Angleški kralju je knez Ferdinand že po-

leti naznal svoj načrt, a kmalu potuje knez v ta namen v Pariz.

Carigrad, 27. septembra. Pod sultanova predsedstvom se je vršil kronskega sveta, ki sta se ga udeležila tudi veliki vezir in vojni minister. Razpravljalo se je o tem, da bo Bolgarija izvzeti rešitev preporavnih vprašanj. — Grško časopisje na Turškem prinaša razburljive članke o postopanju Bolgarske splošne, posebno v Macedoniji.

Otvoritev delegacijskega zasedanja.

Budimpešta, 27. septembra. V političnih krogih pričakujejo z veliko napetostjo prestolnega govora, s katerim otvoriti cesar delegacije. Prestolni govor se je sestavil v daljši konferenci med obema ministrskima predsednikoma in baronom Aehrenthalom. S posebno napetostjo se pričakuje, kaj bo povedal prestolni govor o balkanskih zadevah, ker bo pri tej priliki vlada povedala, kaj namerava ukreniti glede uprave v Bosni in Hercegovini. Prestolni govor pa bo nadalje razpravljal tudi o notranjih razmerah v monarhiji.

Kranj za Ljubljano.

Kranj, 26. septembra. Kranj s klobuški svet je v današnji izvanzredni seji sprejel nastopno resolucijo občinskega svetnika dr. Valentina Štempiha rja: Občinski odbor kranjskega mesta se pridružuje globokemu in iskrenemu žalovanju, ki pretresa zaradi nedolžnih žrtv, padlih dne 20. septembra t. l. v Ljubljani, vsako slovensko in sploh vsako čutete srečo. — Občinski odbor obžaluje, da predsedstvo deželne vlade in vojaško poveljništvo v usodelnični noči ni pokazalo tiste previdnosti in tistega takta, ki bi bil preprečil katastrofo in izreka nado, da bodo poklicani faktorji ukrenili vse, da postanejo taki nedostatki v prihodnji nemogoči. — Za spomenik padlih žrtv pa dovoli 100 kron in v podporo ranjencev 200 K, skupaj 300 K.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. septembra.

— Adresa slovenskega ženstva na njegovo ekselencijo ministra Pradske se glasi takole:

Vasa prevzvišenost! Ženstvo obupane Ljubljane, katero je čutilo v Ptju moč nemške kulture in nemški listi — tudi »Fremdenblatt« je med njimi — z vso resnostjo poročajo, da je Mayer samo »schiesen« komandiral, ne pa tudi »Feuer!« Pač pa je moštvo, komaj je čulo besedo »schiesen!« kar pričelo pokati, ne da bi čakalo daljšega poveljevanja svojega poveljnika. Nemški listi pri tem ne opazijo, kako grdo so s svojim poročilom insultirali avstrijsko armado! Saj vendar veste, kaj je takoimenovana »Feuerdisziplin!« Vraga, da bi lajtenant sedem mandatov pri šaržiranju ne mogel v rokah držati, kje pa smo potem? Kaj bi se takemu oficirju in njegovim možakarjem zgodilo na Pruskom, če bi v neoboroženo množico šaržirali brez predpisane komande? Odgovorite nam na to, židje dunajskih listov! In v kako luč stavljate s tem disciplino pri 27. polku, pomislite vendar, kaj bo, če bi se »im Ernstfall« tako streljalo? Saj vendar pri omenjenem nemškem polku niso sami rekruti! Vse to, kakor rečeno, omenjam le zategadelj, da označimo skrajno lažnivo, pa tudi skrajno neumno poročanje nemških listov v Ljubljani!

— Krakovski »Czas«, veleugledni list poljskih konservativcev je bil zaplenjen zaradi članka o ljubljanskih dogodkih, ki ga je pisal g. dr. L. Lenard. Dejstvo, da se je tak list, kakor je »Czas«, zavzel za naše pravice, je jasno dobro znamenje.

— Preganjanje slovenskega časopisa. Zadnja številka »Notranjec« in zadnja številka »Našega Lista« sta bili zaplenjeni zaradi poročil o dogodkih v Ljubljani.

— Mali Lazzarini, nadporočnik pri belgijskem polku, je zmerjal Slovence s »slovenische Bestien«. Ne veamo, kaj poreče k temu njegova mati, ki je bila prej kravja dekla in potem hišna, predno jo je njegov oče poročil. Lazzarinieva mati je doma iz Besnice nad Kranjem, kjer ni bilo ne takrat in tudi ni zdaj nobenega Nemca; psuoč Slovenia s »Slovenische Bestien«, je Lazzarini psoval svojo lastno mater.

— Čevljar Szantner v Ljubljani je tako osaben nemškutar, da ključuje občni želji slovenskega prebivalstva. Na svoji prodajalni ima samonemški napis, kar kaže, da ne mara slovenskih odjemalcev. Obenem pa razpošilja prav sedaj cenik v slovenškem jeziku, da bi nalovil slovenskih odjemalcev. To je že impertinentno. Občinstvo naj si zapomni, da je Szantner nemčur.

— Na Pivki se vedno bolj izvršuje geslo »Svoji k svojim«. Skorovski trgovci so se že izrekli: niti vinjarja več dati nemškim tvrdkam. Prvi, ki je šel z dolgim nosom od svojih dosedanjih odjemalcev, je bil zastopnik firme H. Kenda. Zvijal se je potnik Wissig, ki hoče znati slovensko, češ, da vsaj govori slovensko in da otroci Kendovi vsi znajo slovensko, a pivška stena je trdna in se dala omežati. Tako je prav; samo dosledni moramo biti!!

— Vprašanje na oskrbnikajetnišnice c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani, Rabitscha. Pojasnite nam, kakšen posel ima pri vas in v vaši pisarni dannadan zloglasni, celo »Kranjski hranilnici« predsedajoči kolovodja nemško nacionalnih hajlovev in lažnivi dopisun graške »Tagesposte«, Dzimski? Pa menda vendar ne krpata skupaj zloglasnih lažnivih dopisov ali pa nam pripravljalta Dzimskega za ričet? Kaj poreče k temu c. kr. deželnosodno predsedništvo?

— Nemci bojkotirajo slovenske trgovce. Nemci so začeli bojkotirati slovenske trgovce. Sklenili so, da niti eden in na noben način ne bo šel v slovensko trgovino. O tem sklep smo izvedeli od kako zanesljive strani. Veseli nas ta sklep, nam bode vsaj za zgled, kako moramo Slovenci postopati. Slovenci še nikoli nismo znali nastopiti, nas mora vselej tujec poučiti. Da ne bodo slov. trgovci na škodi, moramo vsi brez izjeme kupovati vse pri Slovencih. Podpiramo slovenske trgovce in obrtnike, kupujmo in naročajmo le pri teh. S tem bomo tudi za vselej preprečili, da bi tekla nedolžna kri. Tuji živelj izgine v kratkom, ako ga ne gojimo. Nemci nameravajo napraviti poseben atentat na narodno zavednost slovenskega občinstva. Sliši se, da bodo nastavili izredno nizke cene ter hočejo na ta način privabiti Slovence. Pri življenjskih predmetih ne bodo delali posebnih umetnosti, ker nemški trgovci večinoma niso tako trdni, se več bahajo in jih bo v kratkem minilo veselje delati v izgubo. Pri manufakturnem blagu se pa bo goljufalo, se bo prodajalo slabše blago cene. Posebno pri manufakturi se odjemalec lahko opehari in zategadelj svarimo občinstvo, naj se ne da preslepi v nizkimi cenami. Sicer pa smo prepričani, da nobena Slovenska, noben Slovenc ne bo prodal svojega prepričanja za tiste vinarje, ki bi si jih prihranil, ako bi kupil v trgovinah narodnih sovražnikov, kak predmet cene. Te sramote ne smemo trpeti, da bi nemško časopisje nas blatio, češ, Slovenci narodni čut je vreden le in nega krajearja. Slovenska mati in gospodinja! Kadar misliš prestopiti tujcev prag, spomni se žalosti slovenskih mater nedolžno ubitih žrtv Adamiča in Lundra. Spomni se tisočev solz, ki jih je pretočil slovenski rod ob odprttem grobu narodnih mučenikov. Glasno je jokal ob grobu slovenski narod, ki se je zbral iz vse slovenske zemlje in prisegli smo, da hočemo složno delati vse za enega, eden za vse, in v najkrajšem času se iznebili morilev. Podpirajte slovenske trgovce, nadomestite jim nemške odjemalce, ki bodo izostali. Ne prodajajte svojega narodnega prepričanja za vinarje. Kolikor bodo sedaj ceneje prodajali, za toliko bodo pozneje dražji, ako ne poskrbimo za to, da jih bo zmanjšalo sape. »Svoji k svojim!«

— Obisk pri ranjencih v bolnici. Poleg dijaka Božidarja Borštnika leži Pavel Štrukelj, delavec na Ljubljani. Njegov obraz je upadel, izmučen; vidi se mu na licu, da še ni nikoli videl boljših dni in njegove žuljave roke kažejo, da si služi v potu svojega obraza vsakdanji kruh za-se in za svojo rodbino. Na vprašanje, kako se mu je prigodila nesreča, je jel pripovedoval takole: Bil sem v službi pri tvrdki Supančič pri osuševalnih delih na Ljubljani. V nedeljo 20. septembra sem bil na delu določil 8. zvečer. Ne da bi vedel, kaj se v mestu godi, sem se napotil obiskati svojo tetu, ki stanuje v Križevniških ulicah. Šel sem v mesto za Gradom ter hotel mimo magistrata po Mestnem trgu priti na ono stran Ljubljane. Ker sem na Mestnem trgu videl polno ljudi in tudi vojaštvu, sem krenil mimo stolne cerke na Pogačarjev trg, misleč, da bom za Ljubljano najložje prišel na Jurčičev trg in od tamkaj v Križevniške ulice. Ko sem stopil na Pogačarjev trg, sem zapazil, da ljudje bežijo. Na stopnicah, ki vodijo s Pogačarjevega trga proti cerkvi, sem nekoliko postal, na to pa sem se obrnil ter bežal z drugimi ljudmi. V tistem trenotku

je počil strel, za njim še več strelov. Ne da bi čutil kakšne bolečine, se mi je zazdele, da mi postaja noga težka. Takoj mi je prišlo na misel, da sem morda ranjen, vendar sem hitel, kolikor je bilo mogoče, naprej, ker sem se bal, da bi bil vnovič zadet od kroglice. Prišel sem do magistrata. Na stopnicah ob vhodu na magistrat v bližini policijske stražnice so me zapustile moči, da sem padel na tla. Za hip sem padel v nezavest. Ljudje, ki so se zbrali krog mene, so me dvignili ter me prenesli v stražnico, kjer so mi zdravniki obvezali rano. Na to so me prepeljali v bolnico. »Ali ste videli na Pogačarjevem trgu, da bi bil kdo izmed ljudi metal kamenje na vojake?« je vprašal nas poročevalec Pavla Štrukla. »Nihče ni metal kamenja,« je kategorično odgovoril, »vsi smo v največjem strahu bežali pred streljajočim vojaštvom proti trgu pred škofijo.« Štrukelj je ranjen nizko v stegno od zadaj. Kroglo mu je razbila glavno žilo (profunda femoris); k sreči je prejektil obtičal v kosti, sieer bi ranjene izkravavel. Kroglo so mu zdravniki ekstrahirali. Stanje njegovo je zadovoljivo, vendar bo trajalo še precej časa, predno bo okreval in predno bo mogel zopet služiti kruh za stradajočo svojo dečo. Poleg Pavla Štrukla leži Josip Simončič, kleparski pomočnik pri Gradišču na Tržaški cesti, doma iz Novega mesta. Ta je pripovedoval o dogodku v kritični noči tako-le: »V nedeljo zvečer sem v gruči ljudi šel mimo »kresije«. Pred trgovino »Polske« smo nekoliko postali. V tem je pridrolo za nami vojašvo. Vse je bežalo in z ljudmi tudi jaz. V istem času je že pokalo. Zasvetilo se mi je pred očmi in gorko mi je postalo. Ker nisem čutil posebne bolečine v nogi, sem bežal mimo šenklavške cerkve. Tam sem padel. Prihitek je sluga »Vzajemnega podpornega društva« ter me odvedel na magistrat, kjer me je obvezal vojaški zdravnik. »Ali je kdo izmed ljudi v Vaši bližini metal na vojake kamenje?« je vprašal poročevalec. »Nihče ni metal kamenja, ker na trgu sploh ni kamenja, sabo ga pa tudi nične ni imel,« je odgovoril Simončič. — Poročilo o ranjenima Golavšku in Tomšiču priobčimo jutri.

— V vojašnici pozivajo na bojkot! Častnik 27. pehotnega polka pl. Kaisersfeld je te dni na dvorišču kasarne zbranim vojakom zabičeval, da morajo kupovati samo pri Nemcih. Dobro, če oficirji v svoji službi pozivajo na bojkot Slovencev, potem se tudi Slovencem ne sme zamejiti, ali bodo odsljez v vsemi sredstvi delovali za svojo gospodarsko osamosvojitev, od Nemcev.

— Odmevi ljubljanskih dogodkov v Kranjski gori. Veličastna manifestacija se je vršila v Kranjski gori dne 22. septembra ob osmih uri zvečer. Ta dan bo ostal vsem Kranjskogorancem še dolgo časa v živem spominu; kajti bil je za celo vas dan globoke žalosti in skrajnega ogorčenja. Črne zastave in slovenske trobojnike s črnim florom so visele skoraj z vseh hiš ob glavnih cestah. Ljudje so postajali v gručah in se živo zgorvarjali o velikih krivicah, ki so se zgodile Slovencem zadnjih časih širočina. Način naše lepe domovine, zlasti o nedolžnih mladeničih, ki sta v Ljubljani prelila kri. Nihče ni čutil veselja do dela, ker je bilo vsakemu nekan čudno in tesno v sreu, zdelo se je, kot bi viselo v ozračju nekaj bridkega in strašnega. Opoldne in ob starih poldne so milo peli mrtvaški zvonovi in vsem, še tako trdosrečnim ljudem, se je omehčalo sreč, z njih obrazov je pa gledalo ogorčenje in bridka žalost, ki jih je razjedala dušo. Marsikatera solza je kanila, marsikatera mati je zaplakala, pa tudi marsikatera pest se je krčevito stisnila. Vrla načelnik požarne brambe se je takoj zavedel narodne dolžnosti na ta dan, ko je žaloval vesoljni slovenski rod. Zbral je ob osmih uri zvečer pred gasilnim dom ognjegasec v polni opravi in s črnimi znaki na čeladah, da naredi pohod skozi vas in tako skažejo zadnjo čast nedolžnim žrtvam, ker se niso mogli udeležiti pogreba v Ljubljani. Ravno tam pa se je zbrala tudi tako ogromna množica občinstva — bilo jih je okrog 500 — da kaj takega ni mogel nihče pričakovati v naši vasi. Trobenta je zapele in požarna bramba je odkorakala z zastavo s črnim florom, sprejel jih in ob straneh pa so svetili dečki z gorečimi baklami in lampiončki. Za temi so nesla tri dekleta slovensko trobojnicu s črnim florom, zanjimi pa so šla dekleta in žene, ki so se zbravale v tako častnem številu, da s ponosom lahko rečemo, tudi Kranjskogorka se je začela zavedati, da se gode njenim otrokom v Avstriji vnebovijoči krivice in da tudi ona hoče protestirati. Za ženami so korakali dečki, za temi moški. Vse gostilne so bile med sprevodom zaprte in nerazsvetljene. Impozantno je bilo videti, ko se je premikal ta veličastni sprevod z bakljami in lampiončki skozi črno noč in ko je odmevala od sivih gora glasna trobenta in burni živio-

klici. Tako veličastnega sprevoda še ni videla Kranjska gora. Sprevod se ustavi pred občinskim uradom, kjer započi vsi z odkritimi glavami »Hej Sloveni«. Nato pride župan dr. Tičar in načelnik ognjegascev mu pove v nagovoru, da hočejo izkazati zadnjo čast nedolžnim žrtvam in protestirati zoper krvice, ki se gode slovenskemu narodu. Župan dr. Tičar, ki ga je ljudstvo poslušalo z odkritimi glavami, je v krasnem, globoku v dušo segajočem govoru omenil našilstva, ki so jih zakrivili v zadnjem času Nemci zoper mirne Slovence in se ginjen spominjal nedolžnih slovenskih žrtv v Ljubljani ter prosil, naj se izvrši manifestacija mirno tako, da bo v čast ponosni dolinski metropoli. Ljudstvo mu je priedilo burne ovacije in se pomikalo v sprednji čez most do konca vasi in zopet nazaj do gasilnega doma, kjer je zapel izborni pevski zbor požarne brambe nekaj narodnih pesmi, kar se je ljudstvo povsem mirno in dostojno razšlo. Nato je šla požarna bramba v hotel »Razor« in velik del ljudstva je šel za njo v svesti, da se bo zopet enkrat navdušil ob lepih narodnih pesmi, ki vro iz grla vrlih pevcev ognjegascev. In ker je ravno prilika nanesla, je govorilo več govornikov, med njimi tudi župan dr. Tičar, na čigar prošnjo se je zapela žalostinka v spomin padlim žrtvam. — Tako se je izvršila manifestacija. Nedolžna slovenska kri, ki je močila ljubljanska tla, bo tudi v Kranjski gori pognala žive kali za blagor domovine in bo razkužila kranjskogorskou ozračje nemčurškega duha. In Kranjska gora kot dolinska stolica kliče beli Ljubljani in celi mili domovini: Ne žalujte, ne plakajte! Kajti ta dva nedolžna slovenska mladeniča, ki so jih kruto ubili, nista umrli, ampak njih duh živi in bo večno živel med nami. Kakor je bog vodil Izraelce iz egiptovske sužnosti, tako bo vodil Slovence duh teh nedolžnih mladeničev iz nemške sužnosti v obljudljeno deželo slovenske svobode.

— To je mož! Naroden trgovec na Notranjskem je v naši tiskarni naročil »spominske karte«, ki jih bo dajal trgovskim potnikom nemških firm. Na teh kartah je v nemškem jeziku zapisano: »Kako se upate, potovati sami po slovenski zemlji, ko vpijete po nemških časopisih, da niste varni ne svojega imetja in ne življena? Morali bi priti v spremstvu orožnikov ali pa vojakov. Ali se ne sramujete vneboupijočih laži, da nas mirne Slovence blatite in kličete vladu, orožnike in vojake na pomok? Lačni ste — slovenski novcev, žejni ste — slovenske krvi. Idit! Ne kupim od vas ničesar in po veje svojim gospodarjem, naj ne pošiljajo svojih potnikov k Slovencem, katere Nemci tako smrtno svaraže!«

— Bojkot Koslerjevemu pivu v Celju! Tudi v Celju se toči to slabovo. Slovenci, ne pijte več te pijačo! Ž njo napajali so v Ljubljani nemške vojake, ki so streljali na nezdolžne Slovence. Kri ni voda!

— V vsem mestu je snoči vladal mir. Ljudstvo se je brez ugovora pokorilo odredbam rediteljev »Združenega narodnega odbora«. Mir se v mestu ni nikjer kalil, samo nemški igralci so v Selenburgovih ulicah poskusili izzivati, da so bili tamkaj nastavljeni reditelji primorani stopiti v akcijo. Ob 10. so reditelji pri »Slovenu« in »Maliču« opozorili goste na policijsko uro in jih prosili, naj zastope lokale. Vsi gostje so se rade volje odzvali prošnji. V kazini je namanj policijsko uro sreč, da je zaznali dečka, ki je bilo vsakemu nekan čudno in tesno v sreu, zdelo se je, kot bi viselo v ozračju nekaj bridkega in strašnega. Postopanja orožnikov ne bomo opisovali. Omenimo le, da je neki 18letni fant vojakom 27. pešpolka rekel »fej«, na kar so ga orčniki, 5 po številu, zvezeli kot živino in odvedli v Ljubljano. Pohvaliti moramo še zavednost šišenskega ženstva, katero je zahtevalo od orožnikov neustrašeno, da govorje slovensko, ker so na slovenskih tleh. Tudi naš župan, ki meri, da je vsega mogičen, slišel jih je od zavednih Slovencov, da mu bode pač še dolgo po ušesih zvenelo. Danes zjutraj ob 3. popolni so na »Šulferajnski« šoli v Šiški ſipe. Orožništvo je 3 demonstrante arretiralo.

— Nikomur delati krivice! Dneve vsesloščne zmendenosti je marsikdo porabil, da si je ohladil kakso stero jezico. Uredništvo je moral verjeti svojim poročevalcem, ker ni bilo časa, se o vsakem slučaju posebej informirati. Tako smo naknadno zvedeli, da se je zgodila krivica ravnatelju učiteljicu g. Černovu, še bolj pa vadničnemu učitelju g. Jakliču, našemu mnogodeltnemu narodniku. Ni nameč res, da bi bil ravnatelj Černovek prepoval gojenkom in gojencom nositi žalne trakove. Ako je to trdila učiteljica Stupica, si je preposedno izmisnila. Se bolj smešna je trdič, da si g. Jaklič ni upal gledati pogreba iz strahu, da se ne zameri ravnatelju Resnica je temveč, da je g. Jaklič postal svojo obitelj k pogrebu, sam pa je, ker je imel do 4. pop. šolo, gledal nato v družbi treh tovarišev sprevod v ospredju na najvidnejšem prostoru. Krivice delati nikomur!

— Nemška provokacija. Včeraj je šest Belgrajcev na sprehodu po gozdu proti Šiški cestovativno prepelovalo: »Die Wacht am Rhein«. Brez komentarja!

— Zeleni plički nemškega nočnega je včeraj, stopajoč mimo gospo dr. Tavčarjeve, glasno spregovorila: »Die Deutschen in Laibach sind vogelfrei«. Navzoči orožniški ritmojster Bregenzer je temu Pammerjevemu vzklicu pritrdil glasno rekoč: »Ja, vogelfrei sind sie!« — Brez komentarja! — Reditelji so med tem poskrbeli, da se izpraznile gostilne pri »Roži«, »Lipi«, »Črnom orlu« in kavarna »Apolo«. V »Narodni kavarni« so zaprli že pred policijsko uro. Ob 11. so bile že vse ulice v osrčju mesta malodane prazne.

— Nemški »Volksrat« za Kranjsko je izdal oklic, ki je tako hinavški, da se človeku kar studi. Ti ljudi

je govorje o državljanški svobodi, o pravici in človečnosti v trenotku, ko vise po vsi Ljubljani še črne zastave, kličče v spomin krvave dogodke nepozabne, zgodovinske noči 20. septembra.

— »Politika« v Belgradu prima obširna, jaka zanimiva poročila o ljubljanskih dogodkih.

— Glavna tabačna zaloga v Ljubljani, je sicer c. kr. a ravna se v njej tako, kakor bi bilo kako kazensko podjetje. Na slovensko zahtevanje človeku še ne postrežejo; delajo se, kakor bi slovenski ne razumeli in puste ga čakati ali pa so celo sirov š nji. Ta prednost ima svoj izvor v tem, ker se glavna tabačna zaloga zaveda, da ima monopol in si sme vsled tega vse dovoliti. Posebno sirov v grdo se ravana s posli slovenskih trgovcev. Znanih nam je že mnogo slučajev in poskrbeli bomo, da jih izvemo še več. Na tej podlagi se bo potem že dalo na pristojnem mestu pojasnitvi v glavni tabačni zalogi vladajoče razmere.

— Demonstračije v Šiški. Trumoma so včeraj popoldne šli Belgrajci v Šiško. Vsa Ljubljana se je ustrnila, kajti Šiška je narodna, in ljudje so se z začudenjem vpraševali: Kako more biti vojaška oblast tako kratkovidna, da pusti Belgrajce v Šiško, ko mora vendar poznati razpoloženje ljudstva. Iz Spodnje Šiške se nam piše o včerajnjih dogodkih: Popolne okrog tretje ure so imeli nemški vojaki 27. pešpolka držnost arretirati mladeniča, kateri jim je zaklicil »fej«. Peljali so ga po glavni cesti na orožniško postajo. Sve si Spodnji Šiškerji tega niso pustili dopasti, radi cesar so nagnali nemške vojake z balinskimi krogljami, dasi so potegovali veleni. Junaki 27. pešpolka spustili so se v tek ter jo vdrli v bližnjo gostilno po domače k Ančniku v Spodnji Šiški, kjer so se proti prepovali gostilničarke, ki je bila sama doma, zaklenili v hišo. Takoj se je nabralo par sto ljudi, katera množica je demonstrirala proti nasilstvu nemških vojakov ter zahtevala, da vojaki zapuste gostilno, cesar pa ti niso hoteli storiti. Razjedrana množica je vpila: Sramota za gostilničarke, da nemške vojake zapira. Konstatirati pa moramo, da je gostilničar gosp. Peter Burja zaveden Slovenc; ravno tako tudi njegova sopropa; vendar si pa gostilničarke, ki je bila sama doma, ni mogla pomagati, ker je šest vojakov 27. pešpolka vrata tičalo. Po vojaku prisko je nato 20 orožnikov, kateri so jih vzeli lepo medse ter jih spremili v Ljubljano. Postopanja orožnikov ne bomo opisovali. Omenimo le, da je neki 18letni fant vojakom 27. pešpolka rekel »fej«, na kar so ga orčniki, 5 po številu, zvezeli kot živino in odvedli v Ljubljano. Pohvaliti moramo še zavednost zavednosti šišenskega ženstva, katero je zahtevalo od orožnikov neustrašeno, da govorje slovensko, ker so na slovenskih tleh. Tudi naš župan, ki meri, da je vsega mogičen, slišel jih je od zavednih Slovencov, da mu bode pač še dolgo po ušesih zvenelo. Danes zjutraj ob 3. popolni so na »Šulferajnski« šoli v Šiški ſipe. Orožništvo je 3 demonstrante arretiralo.

— Konfiskacija »Notranja«. Državno pravdinstvo je zaplenilo v soboto izhejajoči tednik »Notranje« in sicer cel uvodnik in 12. novč. Izvzemši inserate je tedaj skoro ves list zaplenjen. Konfiskacija se je izvršila tako pozno, da ni bilo možno več prrediti nove izdaje, kar bi tudi naročnikom veliko ne hasnilo, ker bi dobili ves list poblen. Pomoljena izdaja izide že sredi ted

"gospa" se je celo tako daleč izpoznila, da je svojo služkinjo suvala in tepla. Vložena je kazenska tožba proti njej. Ni čuda, če slovenske služkinje trumoma zapuščajo službe pri nemških gospodarjih.

— **Le male potapljenja.** Zadnjih deset dni dobivamo toliko prispevkov za naš list, da bi morali izdajati po sto strani obsežne številke, če bi hoteli priobčiti le najmanjši del. Zahvaljujemo se dopisnikom za njih naklonjenost jih prosimo, naj potprem. Kar se bo dalo porabiti, se porabi v celiem obsegu ali v okrajšani obliki.

— **Ljubezljiv očičir.** V soboto od $\frac{3}{4}$ pop. je stala skupina očičirjev pred kazino. Mimo je prišlo več oseb s florami na rokah. Eden očičir je vzkliknil: "Diese Trauer, dieses entsetzliche Trauer-Gesindel!"

— **Nasilni vojaki.** Kdor opazuje nastopanje Belgijcev, dobi vtisk karor bi za vzdrževanje reda in miru tako silno zavesti krogci hoteli za vsako ceno imeti novih konfliktov. Nikdar ni bilo na cesti toliko Belgijcev, kakor zadnje doi in zlasti včeraj. Da prebivalstvo Belgijcev ne vidi rado, to je pač več kot umljivo, a način, na kateri nastopajo Belgijci, je tak, da mora prebivalstvo razburiti. Belgijski vojaki se zaletavajo v ljudi, ne slučajno, nego namenoma, in jih potem še psujejo z "windischer Hund". Posebno surovo se vedajo napram ženstvu. Dovoljujejo si pa že več. Dasi niso v službi, napadajo ljudi in jih aretujeta pod pretvezo, da so jih žalili. S kako pravico si dovoljujejo Belgijci kaj tacega? Zgodilo se je že več takih slučajev. Včeraj popoldne bi vsled tega kmalu nastal velik konflikt. Na Dunajskih cestih in sicer ob strani kavarne Evropa je šel neki delavec, na drugi strani ceste ob župrnuovi hiši pa so šli trije Belgijci. Delavec je imel čik v ustih in je pljunil na tla. Belgijci so to videli in dasi so bili vsaj petdeset korakov od njega, so pridržali čez cesto in se zaleteli v moža. Vojak, čigar bodilo ima št. 3792 je bil posebno nasilen. Prizor je privabil več sto ljudi in ogorčenje je bilo tako veliko, da so člani mirljnega odbora s pomočjo policije komaj vzdržali red. Neki četovodja Belgijcev je pri tem izusti krikate besede, "wer uns beleidigt, der beleidigt Seine Majestät." Tudi včeraj dopoldne se je nekaj tacega primerilo in je bil od Belgijcev na mestnem trgu aretovan neki nadušljivi mož, ki ga je policija seveda takoj izpustila. Koliko časa bo pa to početje še trajalo?

— **Nemška olika.** Na dan pogreba narodnih mučenikov so se pred hišo št. 32 na Sv. Petru cesti sešli neki nemški gospod, neka dama in neki mlajši očičir belgijskega polka. Gospod in dama sta izrazila svoje začudjenje nad številom udeležnikov, na kar je očičir rekel: Ja, das hätte ich nicht geglaubt, das es so viele slovenische Schweine gibt.

— **Kako fabricirajo ranjence.** Narednik Schmitt, ki ga navaja "Tagespost" tudi med ranjenimi vojaki, je hodil po kritični nedelji dva dni neobvezan okoli, tretji dan pa je dobil povelje, da mora iti k zdravniški viziti in si obvezati glavo radi "Quetschung am Hinterhaupt". Pri kateri kompaniji 27. pešpolka na službuje narednik Schmitt? Pri Mayerjevem oddelku ga ni bilo.

— **Informacijski odsek** je zbral mnogo interesantnega gradiva o dogodkih minulih dni. Zasišal je okrog 100 očividcev, med njimi 23 takih, ki so bili pri streljanju vojakov pri "kresiji" navzoči in večinoma sami v ognju. Nepobitno je po izjavah teh povsem verodostojnih prič dognano, da je vojaštvo streljalo na ljudi, ki niso drugega storili kot peli in živigali, ki niso vrgli nobenega kamna na vojaštvo, da je streljalo za bežečimi in sicer ne v salvi, ampak posamezne strele in da je za bežečimi ljudmi streljaje teklo. Zbrano gradivo se bo seveda na pristojnem mestu uporabilo.

— **Poročnik König** je včeraj zopet drzno izrazil po mestu. Opozorjamo pristojo vojaško oblast, ki dolej še ni naša povoda, Königa niti odstraniti iz Ljubljane, niti disciplinirati, da je po pričah dognano, da so vojaki pod poveljstvom poročnika Königa v nedeljo pri streljanju na Pogačarjevem trgu ploskali, kar je slišal tudi vladni komisar svetuški Wratschko.

— **Častniki** so snoči v gručah stali pred vojaškim preskrbovališčem, prav tako kakor pred usodepolnimi dogodki dne 20. t. m. Ljudstvo je bilo naravno vsled tega razburjeno in se je jelo v velikih gručah zbirati pred "Slonom" in pred pošto. Ker se je bilo batiti, da bi ljudje jeli demonstrirati proti častnikom, zlasti ker se posamezniki izmed njih kaj radi prav izvajajoči obnašajo, so reditelji proslili polkovnika Radičevića, naj častnikom ukaže, da naj ne stope zunaj na ulici, marveč naj bodo pri svojem moštvu na dvorišču. Posredovanje je izdal in častniki so se moralni umakniti z ulice v vojaško preskrbovališče.

— **Poročnik Ivandič 27. polka** se je snodi tako izvajajoče obnašati, da so morali reditelji "Združenega narodnega odbora" posredovati pri polkovniku Radičeviću, da ga je odstranil. Poročnik se je sprejal med kazino in pošto po sredi ulice držeč desno roko na ročaju svoje sablje pripravljen takoj udariti. Ljudje, katerih je bila polna ulica, so se jedva mogli izogibati njegovi sablji, ki je skoraj vodoravno štrlela od njega. Med ljudstvom je vladala takšna nevolja proti poročniku, da bi ga bilo insultiralo, ako bi pomirjevalo ne vplivali nanj reditelji "Združenega narodnega odbora" na čelu jim dr. D. Majaron.

— **Preiskava proti dr. Pegannu** je že ustavljena, ker se je izkazalo, da so bile obdolžni orožnikov popolnoma neresnične.

— **Rusi na grobu žrtv v dne 20. septembra.** Danes opoldne je poležila deputacija slučajno v Ljubljani navzoči Rusov na grob Adamiča in Lundra krasen venec z rusko trobojico in napisom: "Nedolžnim žrtvam nemške zlobe ruski bratje." S kopališča je odšla deputacija k županu Ivanu Hribarju, da mu izreče svoje sožalje nad ubogimi žrtvami, njihovimi rodbinami ter vsemi oškodovanci v noči 20. sept. t. l.

— **Sodne poravnave med slovenskimi strankami v Mariboru.** V soboto bi se bili moralni pred mariborskimi porotniki vršiti dve tiskovni obravnavi proti "Slovenskemu Gospodarju", ki so ga tožili zaradi razdaljenja časti okrožni zdravnik dr. Karba na Vranskem in urednika Spindler in Lesničar iz Celja. Tik pred obravnavo pa so se vsi trije poravnali s pogojem, da "Slov. Gospodar" prekliče žalitve, plača vse stroške, ter daruje primerno vsto za družbo Sv. Cirila in Metoda.

— **Občinski odbor Borovnica.** Pri občinski seji dne 27. septembra t. l. v Borovnici je izrekel občinski odbor soglasno sožalje nad nedolžnimi žrtvami ob 20. septembra ter ogorčenje nad postopanjem vojaštva. Občinski odbor je tudi dovolil 25 kron za raznence od 20. septembra ter 25 kron za spomenik padlim žrtvama. Občinski odborniki so tudi sklenili, da bodo vsak v svojem okolišu kar najbolje vplival na občinstvo, da nihče ne prestopi v Ljubljani praga nemške oziroma nemške trgovine.

— **Občinski odbor ribniški** je sklenil v svoji seji z dne 26. sept. 1908 soglasno slednjo resolucijo: 1.) Odločno obsoja nasilni nastop proti skupščinarjem Sv. Cirila in Metoda v Ptuju, ki je izvral upravičeni odpor v Ljubljani. 2.) Izreka svoje globoko obžalovanje, da je v Ljubljani 20. sept. 1908 tekla nedolžna slovenska kri, ker je c. kr. vojaštvo streljalo brez pravega povoda na bežeče ljudi. 3.) Zahteva najstrožjo preiskavo in neizprosno kaznovanje krivcev. 4) Najodločneje protestira proti nesramni obrekljivi in v dnu duše se gabeči pisavi "kulturnih nemških listov." 5) Iskreno pozdravlja složni nastop vseh Slovencev, ki so se našli ob grobu narodnih mučenikov. Dalje je sklenil: Da se pedari v bolnišnicu se nahajajočim ranjencem 60 kron, za spomenik umorjenim naj se pa prispeva K 40.

— **Divaški sejem.** Na semenj v Divačo je prišel tudi znani nemčur Götzl Ženska, katera je bila zlepja opozorjena, da naj takoj oddide iz slovenske Divače — tista baba namreč, ki je ploskala v Ljubljani ob pogrebu slov. žrtv — se je nekaj protestovala že izvrala v Ljubljani. 2.) Izreka svoje globoko obžalovanje, da je v Ljubljani 20. sept. 1908 tekla nedolžna slovenska kri, ker je c. kr. vojaštvo streljalo brez pravega povoda na bežeče ljudi. 3.) Zahteva najstrožjo preiskavo in neizprosno kaznovanje krivcev. 4) Najodločneje protestira proti nesramni obrekljivi in v dnu duše se gabeči pisavi "kulturnih nemških listov." 5) Iskreno pozdravlja složni nastop vseh Slovencev, ki so se našli ob grobu narodnih mučenikov. Dalje je sklenil: Da se pedari v bolnišnicu se nahajajočim ranjencem 60 kron, za spomenik umorjenim naj se pa prispeva K 40.

— **Bojkot laških trgovcev v Gorici** nam kaže, da je to najspomljivejše sredstvo za osamosvojitev Slovencev na gospodarskem polju. Prav tako dosledno kot se držijo goriški Slovenci gesla "Svoji k svojim, naj bi tudi v vseh drugih slovenskih pokrajini podpirali Slovenci samo narodne trgovine. Na ta način bi se kmalu otrešli tujčeve premoči, obenem pa bi vzgajali v svojih ljudeh podjetnost in veselje do narodnega gospodarskega dela. Potrebno pa je, da Slovene ne pazijo samo, kje kupujejo, temveč tudi kaj kupujejo. Ni vse eno, ako se daje prednost nemškemu izdelku, če lahko kupimo slovenski izdelek, ki ni uči slabši od prvega. Tako opazljamo slovenske

gospodinje, naj nikari ne kupujejo nemških kavinih primeš (okorje), ki se raspečavajo v slovenskih ovitkih, da bi se s tem premotilo slovensko občinstvo. Saj imamo ravno za ta predmet solidno domače podjetje podjetje "Prvo jugoslovansko tovarno kavinih surrogatov" v Ljubljani, ki izdeluje znano izvrstno "Zvezdno" kavino primeš, od katere dobivajo razna slovenska in hrvaška društva znata prispevke. Ta izdelek naj se udomači v vsaki slovenski hiši!

— **Na Sv. Joštu** se je včeraj v spomin nedolžnih žrtv z dne 20. septembra 1908 v spominsko knjigo "Slovenskega planinskega društva" zapisala slednja pesem:

Adamič mrtev, Lunder mrtev Dovolj, dovolj nedolžnih žrtv!

Ziviljenjenje novo, lepše klijie

iz mučenikov naj krv, usode lepše zor zasije

Slovencem naj bodoče dni.

Zastonj živiljenja nista dala: Kri mučenikov trdne vez;

iz te krv bo sila vstala,

ki nemški nam razbijje jez!

Naš boj bo boj do zadnje srage

in neizprosen bo naš boj;

naprej moj rod do slavne zmage

in tromba bojno pesem poj:

"Naprej zastave Slave!"

— **Za železniškega zdravnika v Škofji Loki** je imenovan dr. Karel Zakrajsček, zač. distriktni zdravnik, s čemer je splošni želji železniških uslužbencev ugoden.

— **Veselica "Dolenjske podružnice Prosvete" v Novem mestu** je nepridržljivo dobro izpala, za kar se imamo v prvi vrsti zahvaliti veliki požrtvovalnosti in zanimanju Novomeščanov. Čistega dobitka je 467 K 24 v. Od tega je dobil "Radogoj" 350 K 43 v., "Dolenjski podružnici Prosvete" ostane 116 K 81 v.

Odbor.

— **Družbi sv. Cirill in Metoda** je izročila gd. Vičičeva 102 K 40 v, katera je nabrala med trgovskimi sodelniki v osebi 22letnega krojčkega pomočnika Ivana Gušča iz Vidošič pri Črnomilju. Navedenec se je napotil iz Medvod proti Ljubljani. Ko je tu krenil v gostilno in tam zapil in zajedel nekaj čez 2 K, je hotel oditi, ne da bi bil poravnal dolg. Poklicali so stražnika, da je Gučiča aretoval.

— **Zlatna roka** je v soboto zvečer na cepliču prog južne in Dolenjske železnic prestavila prestavljača tako, da bi se bila lahko pri brzovlaku, ki je vozil iz Trsta proti Dunaju zgodila nesreča, ako bi ne bil preteče nevarnosti čuvaj čravočasno opazil. Želite je, da pridejo zlobnežu na sled.

— **Pes ugriznil** je včeraj šolsko učenčko Jožefo Koširjevo ter jo na levih roki lahko tesno poškodoval. Lastnik psa je znan.

— **Izgubljene reči.** Pri blagajni na južnem kolodvoru dne 26. t. m. k polnočnemu brzovlaku na Dunaj, je bilo izgubljenih 20 K. Najditelj se prosi, da jih pošlje na uredništvo tega lista.

— **Izgubil se je** majhen psiček

rjavje, mlad, z nagobčnikom in

znamko št. 457. Kdor ve za njega,

ali ga ima, naj ga izroči proti na-

gradu v Ilirske utoci št. 19 pritliče,

desno.

— **Obstrukcija v deželnem zboru goriskem.** Oglasilo se je 12 kandidatov, med njimi 1 eksternist. Razen eksternistu ki je bil reprobiran na pol leta, so vsi prebili skušajo. Med abiturienti so Slovenci: Kraigher Juri iz Hrač pri Postojni, Poljanec Leon in Premelč Stanko iz Ljubljane ter Srebr Božo iz Brežic.

— **Naučno ministarstvo** je dovolilo,

šeles zdaj, da se na krajskih gimnazijskih izvezemški kočevo in nemško v Ljubljani — pouduje grščina v tretjem in veronauk v petem razredu v slovenskem jeziku.

— **Slovenec** Združeni damski odbor prosi, naj se podpisovalne pole za peticoje na ministra Prašeka kakor bito mogoče vrnejo.

— **Razstava "Otrok."** Za srednjosolce se je vstopnila znižala na 10 vinjarjev.

— **Prodaja tobaka** se je opustila z današnjim dnem na Starem trgu 21 v trgovini Vivod Mozetič.

— **Za ponesrečence** je dala veletrgovina Fr. Ks. Souvan v Ljubljani 300 K. Plemeniti darovateljci so še zavalo!

— **Za nedolžne žrtve 20. septembra** se je nabralo v soboto zvečer v družbi "Savanov" v kleti hotela "Union" 25 K, od katerih je daroval poštni uradnik g. Čuš 13 K.

— **Detectivi z Dunaja** hodijo po mestu. Slovensko občinstvo opozarjam na to dejstvo.

— **Mica Kovačeva** se je v soboto pojavila v neki gostilni v Kolodvorskih ulicah v osebi 22letnega krojčkega pomočnika Ivana Gušča iz Vidošič pri Črnomilju. Navedenec se je napotil iz Medvod proti Ljubljani. Ko je tu krenil v gostilno in tam zapil in zajedel nekaj čez 2 K, je hotel oditi, ne da bi bil poravnal dolg. Poklicali so tudi sprememb volilnega reda in ves stavbeni red, kar je vzel mnogo časa. Nadvečer so se učili deželni uradniki te najnove predlog, ob 1. po-

poldne ni bila seja več sklepna, ker so odšli skoraj vse Italijani in slovenski klerikalci. Laški liberalci imajo pripravljenih za obstrukcijo 60 nujnih predlogov. Prihodnja seja bo najbrže v sredo. Predčitala se je v tej seji zavalo ljubljanskega mestnega obč. sveta dež. zboru goriškemu za izrazeno sožalje za nešrečne žrtve z dne 20. septembra.

— **Ranjenici v Lvovu.** Pri blagajni na južnem kolodvoru dne 26. t. m. k polnočnemu brzovlaku na Dunaj, je bilo izgubljenih 20 K. Najditelj se prosi, da jih pošlje na uredništvo tega lista.

— **Novi solnograški deželnemu predsedniku.** Za deželnega predsednika na Solnograškem je imenovan podpredsednik pri tržaškem namestništvu grof Schaffgotsch, ki je bil svoje dni tudi v Ljubljani.

— **Češki namestnik na Dunaju.**

Meteorološko poročilo,

Vrhina nad morjem 206. Srednji letni tlak 786,9 mm.

Sept. m.	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebe
26.	9. zv.	738,2	15,4	sl. jzah.	oblačno
27.	7. zj.	738,3	10,6	brezvetr.	meglja
2. pop.	737,1	21,0	sl. jjzah.	del. jasno	
8.	9. zv.	737,0	15,0	sl. zahod	del. obl.
28.	7. zj.	736,5	13,5	sl. svzh.	del. jasno
2. pop.	738,2	18,4	sr. jvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja in predvčerajšnja temperatura 15,8° in 15,5°; norm. 13,4° in 13,3°. Padavina v 24 urah 0,0 mm in 0,0 mm.

Izjava.

Ker se po Ljubljani širijo govorice, da je modna trgovina A. Vivod-Mozetič nemška trvdka, zato izjavila podpisana trvdka, da so vse take govorice laž in da se bode proti širitev teh govoric postopalo na pristojnem mestu.

Modna trgovina s klebuki A. Vivod-Mozetič je narodna, slovenska trvdka.

Obenem obvečam slavno občinstvo, da se je ondi izvršujoča prodaja tobaka opustila z današnjim dnem.

A. Vivod-Mozetič.

Izjava.*

Z ozirom na govorice, ki krožijo po Ljubljani in z ozirom na kritiko v "Slov. Narodu" glede kavarne "Pri slonu" si stejajo v dolžnost, podati javnosti naslednje pojasnilo:

Na dan pogreba narodnih mučenikov sem jaz kavarno zaklenil ob določeni uri, tako, da je bil v promet ustavljen, zagnil okna in prižgal vse luči. V kavarni pa so ostali nekateri hotelski tuje, ki so proti moji volji odgrnili dve okni.

Obžalujem, da se je to zgodilo, zagotavljam pa, da pri tem nisem imel nobenega zlega namena, kaj še, da bi se to tolmačilo kot pomanjkanje pjetete.

Priče za vse to so na razpolaganje.

Valentin Margutti

3469 računski marker.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Zahvala.

3466

Za brezstevilne dokaze iskrinega sočutja in sožalja, ki nam dohajajo iz cele Slovenije ob smrti našega

Ivana

kot nedolžne žrtev z dne 20. septembra 1908, izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo vsem prijateljem, znancem in drugim dobrohotnim, nam neznamen sestruvajočim srcem.

Nedostaje nam izrazov, ki bi se ž njimi zamogli vsem primerino in zadostno zahvaliti za vse prešrene tešilne besede.

Bog plačaj!

V Ljubljani, 28. septembra 1908.

Globoko žalujoča rodbina Adamič.

Gostilna

na Turjaškem Trgu štev. 1 (bivši "Katoliški dom") se da v najem s koncesijo vred za takoj ali za noveember t. l.

3439-2

Več v pisarni Filipa Supančiča, stavbnika v Ljubljani, Bleiweisova cesta št. 18.

Dr. Fran Dolšak
ne ordinuje 3467
od 28. sept. do 15. oktobra.

Želod
in 3464-1
smerekove storže
za časa zrelosti kupuje vsako množino R. & E. Reoss nasl., Kranj.

Sprejme se takoj pod ugodnimi pogoji

trgovski pomočnik
manufakturne stroke, zmožen slovenskega, nemškega in italijanskega jezika.

3463-1

Naslov pove uprav. "Slovenskega Naroda".

Mesečna soba

velika, svetla, z posebnim vhodom, na vogalu Rimsko in Bleiweisove ceste, se edda.

Več se izve v trdki tam.

Preda se posestvo

v konjščkem okraju na Štajerskem. Posestvo, h kateremu spadata dve solidno sidani hiši in 2 gospodarski poslopji, meri 20 mračov redovitno zemljo in je posebno pripravno za živilo, sadje in vinore.

Naslov pove upravništvo "Slov. Naroda".

3465-1

Dijaki

se sprejmejo pod primernimi pogoji na brano in stanovanje. 2913-14

Naslov v uprav. "Slov. Naroda".

Na prodaj je po ugodni cenai v bližini kolodvora

hiša v Ljubljani

s šestimi stanovanji in vremom. Poizve se v upravnosti "Slov. Naroda".

3440-2

2716 Glavna zaloga v lekarni 42
Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Primarius

dr. U. Gregorič
Ljubljana

kronska ustna

voda

EUODIN

Zakonito varovano.

Specijalitetu za kadilice.

10 do 15 kapljic v kozarec vode.

Cena 2 kroni.

Glavna zaloga v lekarni

Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

3884-1

Gospodčna

se sprejme na brano in stanovanje v gospodskih ulicah št. 4. I. nadstropje, desno.

3142-2

Pristen dober brinjevec

se dobi pri 309 19

L SEBENIKU v Spod. Šiški.

2 soda

po 30 hektolitrov

3392

prav dobro ohranjena, ima naprodaj J. Zorman, trgovec z vinom v Sp. Šiški pri Ljubljani, telefon št. 263.

3456-4

Mesarskega pomočnika

in

2 učenca 2

sprejme takoj Ivana Košenina,

mesar, Ljubljana, Kolodvorske

ulice št. 6.

3456-4

S,,U Angleškem skladu oblek"

O. Bernatovič v Ljubljani, Mestni trg štev. 5.
obsegala zaloga čez

25.000 komadov

najnovije jesenske in zimske konfekcije za gospode, dame, dečke, deklice in otroke po čudovito nizkih cenah!

Prodaja na debelo z znatnim popustom.

Vinski mošt

sladek, pristen, bel in rdeč, domač pridelek

tvrdke **Br. Novakovič**

se toči v Šodnijski ulici št. 4 in na Rimski cesti št. 5.

Svoji k svojim! Velika zaloga Svoji k svojim!

vsakourstnega pohištva

od navadne do najfinnejše vrste po najnižjih cenah.

PETER JERAJ

TRST, ulica Vincenzo Bellini štev. 13

ter vogal ulice Sv. Katarina.

3171-7

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1908. leta.

Odhod iz Ljubljane inž. žel.: Bohod v Ljubljano inž. žel.:

6-56 zjutraj. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica, d. ž., Trst c. kr. drž. žel. (ob nedeljah in praznikih do Trbiža).

7-05 zjutraj. Osebni vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. ž., ž. Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Področico, Celovec, Prago.

7-07 utraj. Osebni vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Tolnice, Kočevje.

9-26 predpoldne. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Področico) Celovec, Prago.

11-38 predpoldne. Osebni vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak (čez Področico) Celovec.

1-05 popoldne. Osebni vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Tolnice, Kočevje.

3-45 popoldne. Osebni vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak (čez Področico) Celovec, Praga.

7-10 zvečer. Osebni vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Tolnice, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebni vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Področico) Celovec, Praga.

10-40 popoldne. Osebni vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Področico).

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Osebni vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Osebni vlak v Kamnik.

6-10 zvečer. Osebni vlak v Kamnik.

9-59 popoldne. Osebni vlak v Kamnik. (Sam ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in prihodi so označeni v srednjem evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

„SLAVIJA“

45-111

Zavaruje poslopa in premičine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulanteje. Ulica najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodno in občnokoristne namene.

Lastnina in tisk »Národné tiskarny«.

Pravkar izšlo!

Pravkar izšlo!

Pravkar izšlo!

Pr